

Proljeće u Zagrebu

Mišo Doležal

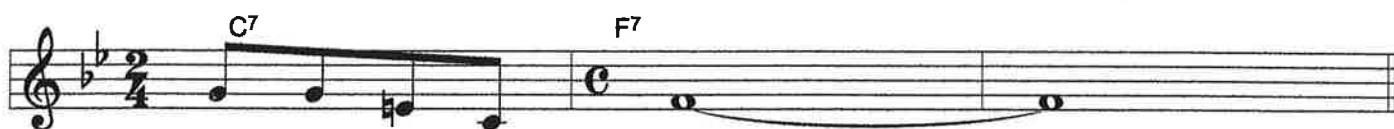
Pro-ljet-ni je cvijet, vi-si-ba-ba ma-la, u-gle-da-la svijet
Žu-ti-ka je svu-da pro-cvje-ta-la žu-ta, šaf-ra-ni u tra-vi u

po-kraj sta-rog pa-nja. Las-ta-vi-ce već pla-vim ne-bom le-te,
par-ku po-kraj pu-ta. Sun-ce to-plo si-je ka-o da se smi-je;

kli-ču na sav glas di-van je naš svijet. Kli-ču na sav glas
po-slije du-ge zi-me sve je baš za pet. Po-slije du-ge zi-me

di-van je naš svijet.
sve je baš za pet.

Dok ne-bom bi-je-li o-bla-ci plo-ve, net-ko me tra-ži i
Kroz pro-zor Za-geb, u sun-cu blis-ta, ne-tko me zo-ve i

net-ko me zo-ve. Ni-ko-ga ne-ma al svud ču-jem glas,
za me-ne pi-ta. Šap-će mi vje-trić i pti-ca glas,

pro-lje-će je do-šlo i zo-ve sve nas. zo-ve sve nas!
pro-lje-će je do-šlo i